

Alfajiri

Mtangazaji wa uwepo wa Kristo

Jarida la Alfajiri

Juni 2026

Yaliyomo

MAMBO MUHIMU YA ALFAJIRI	2
SIKU YA PENTEKOSTE.....	2
INTERNATIONAL BIBLE STUDIES	17
DEBORA NA BARAKI	17
SALA YA HANNAH IMEKUBALIWA	20
YONATHANI NA DAUDI - MARAFIKI WAAMINIFU	23
AMOS, NABII MJASIRI	26
MAISHA NA NIA YA KIKRISTO	29
AHADI IMETHIBITISHWA.....	29

Fuata katika Biblia yako!

Siku ya Pentekoste

"Siku ya Pentekoste waumini wote walikuwa wamekusanyika pamoja mahali pamoja. Ghafila, ikawa na sauti kutoka mbinguni kama ya dhoruba kubwa ya upepo, ikajaa nyumba yote walipokuwa wameketi. Kisha, vitu vilivyoonekana kama mioto au ndimi za moto vikaonekana na kutua juu ya kila mmoja wao. Na kila mtu aliyekuwepo alijaa Roho Mtakatifu na akaanza kuongea kwa lugha nyingine, kama Roho Mtakatifu alivyowapa uwezo huo."
Matendo 2:1-4

Ulimwengu wa Kikristo kwa kawaida unatambua matukio matatu makuu kama msingi wa imani zao za kidini: Kuzaliwa kwa miujiza kwa Yesu kutoka kwa mama yake Mariamu; kifo cha Yesu msalabani Kalvari; na ufufuo wa Yesu "siku ya tatu" kwa asili yake ya kiroho ya kimungu. Kuna tukio la nne la umuhimu mkubwa kwa Mkristo - ambalo, hata hivyo, kwa kawaida halipatiwe thamani ya kina kama inavyostahili. Ni Siku ya Pentekoste, ambayo ilitokea siku hamsini baada ya ufufuo wa Yesu. Kusudi letu katika tafakari hii ni kuchunguza asili, historia, na muhimu zaidi, maana ya siku hii maalum katika historia ya imani ya Kikristo.

Neno "Pentekoste" linapatikana mara tatu tu katika Biblia na kwa kuwa ni neno la Kigiriki, linaonekana tu katika Agano Jipya. Matumizi yake yanayojulikana zaidi yanapatikana katika maneno ya andiko letu la ufunguzi. Neno hili linatumika baadaye katika Matendo 20:16: "Paulo alikuwa amedhamiria kupita

kwa haraka Efesu, kwa kuwa hakutaka kukaa Asia; kwani alihangaika, kama ingewezekana kwake, kuwa Yerusalemu siku ya Pentekoste." Matumizi ya mwisho ya neno hili ni katika 1 Wakorintho 16:8: "Nitasalia hapa Efeso hadi Siku ya Pentekoste." Katika marejeleo haya mawili ya mwisho, inaashiriwa kwamba Pentekoste ilikuwa zaidi ya tukio maarufu tu linaloelezwa katika kitendo cha 2 kuhusu kutolewa kwa Roho Mtakatifu. Pentekoste ilikuwa na asili yake kama mojawapo ya siku za sikukuu za Wayahudi zilizoenezwa katika Agano la Kale.

Sikukuu ya Agano la Kale

Kile kilichojulikana katika nyakati za Agano Jipya kama Pentekoste kilikuwa mojawapo ya sikukuu tatu za kila mwaka za Israeli. Katika Agano la Kale, kilijulikana kwa majina mawili - "Sikukuu ya Mavuno" na "Sikukuu ya Wiki." Tunaisoma kwa jina lake, Sikukuu ya Mavuno, katika Kutoka 23:14-16: "Mara tatu katika mwaka utaadhiriwa sikukuu kwa ajili yangu. Utaadhiri sikukuu ya mikate isiyo na chachu: . . . Na sikukuu ya mavuno [Pentekoste], matunda ya kwanza ya kazi yako, uliyopanda shambani: na sikukuu ya mkusanyiko, mwishoni mwa mwaka, utakapokusanya kazi yako shambani."

Rejea nyingine kuhusu sikukuu hii ipo katika Kumbukumbu la Torati 16:9,10,16, ambapo inaitwa Sikukuu ya Wiki. "Hesabu wiki saba tangu uanze kuvuna nafaka wakati wa mavuno. Kisha sherehekea Sikukuu ya Mavuno ili kumheshimu BWANA, Mungu wako. Mletee dhabihu ya hiari kulingana na baraka mliyopokea kutoka kwake. . . . Kila mwaka kila mtu katika Israeli lazima asherehekee sikukuu hizi tatu: Sikukuu ya Mikate

Isiyo na Chachu, Sikukuu ya Mavuno, na Sikukuu ya Majukusi. Katika kila mojawapo ya matukio haya ya E , wanaume wote lazima waonekane mbele ya BWANA, Mungu wenu, mahali atakapochagua, lakini hawapaswi kuonekana mbele ya BWANA bila zawadi kwa ajili yake." Sikukuu ya Mawaki pia inatajwa katika sehemu nyingine mbili: Kutoka 34:22 na Hesabu 28:26-31.

Mambo ya Walawi sura ya 23 inaeleza kwa undani hasa wakati Pentekoste ilipotokea, kusudi lake, na kwa nini ilielezea kwa majina mawili - Sikukuu ya Mavuno na Sikukuu ya Wiki. Ayah 5-7 zinasema, "Mnamo kumi na nne ya mwezi wa kwanza jioni ni Pasaka ya BWANA. Na katika siku ya kumi na tano ya mwezi huo huo ni sikukuu ya mikate isiyo na chachu. . . . Siku ya kwanza [siku ya kwanza ya Sikukuu ya Mikate Isiyo na Chachu - siku ya kumi na tano ya mwezi wa kwanza] mtakuwa na mkusanyiko mtakatifu; nanyi hamtatenda kazi yoyote ya mshiko." Siku hii ya kwanza ya Siku Kuu ya Mikate Isiyo na Chachu ilipaswa kuwa "mkusanyiko mtakatifu," yaani, Sabato maalum. Siku za Sabato zilikuwa zile ambazo Waisraeli hawakufanya kazi za kawaida. Katika hali hii, haikuwa Sabato ya siku ya saba ya kila wiki, bali Sabato maalum - mkusanyiko mtakatifu kwa Bwana.

Tukiendelea na Mambo ya Walawi 23:10,11, "Nena na wana wa Israeli, uwaambie, Mtakapofika katika nchi nitakayowapa, na mkakavua mazao yake, ndipo mtaleta mfunjo wa mazao ya kwanza ya mavuno yenu kwa kuhani: Naye atatitisha mfunjo huo mbele za BWANA, ili mupate kibali; siku inayofuata baada ya Sabato, kuhani atautitisha." Kutikisa huku kwa funzi, au kikapu, cha mazao ya

kwanza ya mavuno ya nafaka ya Israeli, kulipaswa kufanywa siku ya kumi na sita ya mwezi wa kwanza, "siku baada ya" Sabato maalum, ambayo ilikuwa ni tarehe kumi na tano, kama ilivyotajwa hapo awali.

Mambo ya Walawi 23:15,16 inasema: "Kuanzia siku iliyo baada ya Sabato - siku mnapoleta funzi la nafaka kuinuliwa kama dhabihu maalum [siku ya kumi na sita ya mwezi wa kwanza] - hesheni wiki saba kamili [siku 49]. Endelea kuhesabu hadi siku baada ya Sabato ya saba, siku hamsini baadaye. Kisha uletee BWANA dhabihu ya nafaka mpya." Siku hii ya hamsini ilikuwa ni Siku Kuu ya Mwisho wa Wiki - au Siku Kuu ya Mavuno. Inaitwa Siku Kuu ya Mwisho wa Wiki kwa sababu tarehe ambayo sikukuu hiyo ilifanyika iliamuliwa kwa kuhesabu wiki saba, pamoja na siku moja, tangu wakati ambapo funza ya matunda ya kwanza ilitolewa. Aidha, neno la Kigiriki Pentekoste linamaanisha "siku ya hamsini." Kulingana na hesabu ya Kiyahudi kila mwaka wa kalenda, tarehe ya Pentekoste inaweza kubadilika kati ya nusu ya pili ya Mei na nusu ya kwanza ya Juni. Kulingana na hesabu ya Mambo ya Walawi 23, tarehe inayolingana na Pentekoste mwaka huu ilikuwa Mei 23, 2026.

Madhumuni ya Tamasha la Israeli

Sikukuu hii ya Israeli ilikuwa ni sherehe ya kumshukuru Mungu kwa mazao yao ya kwanza, hivyo ndiyo iliyopewa jina la pili, Sikukuu ya Mavuno. Huu ulikuwa mavuno maalum. Haikuwa mavuno ya mboga au matunda bali ilikuwa mavuno ya nafaka - hasa ngano. Mazao ya kwanza ya mavuno haya yaliwekwa wakfu kwa Mungu. Wakati wa sikukuu hii, dhabihu nyingi zilitolewa. Kulikuwa na dhabihu za kuteketezwa, dhabihu za nyama, dhabihu za

vinywaji, dhabihu za dhambi, na dhabihu za amani - zote zikitolewa kama sherehe ya shukrani kwa Mungu kwa mavuno yao ya ngano. Mambo ya Walawi 23:16-20

Matoleo maalum ya sikukuu hii yalikuwa ni "toleo jipya la nyama," kama ilivyoelezwa katika aya ya 16. Tofauti hii inaelezwa katika Mambo ya Walawi 23:17: "Mtaleta kutoka katika makazi yenu mikate miwili ya kunyooka, ya nusu ya kumi mbili; zitakuwa za unga laini; zitoke zikiwa zimeokwa kwa chachu; ndizo matunda ya kwanza kwa BWANA." Waisraeli walipaswa kutoa mikate miwili ya mkate iliyotengenezwa kutoka kwa matunda ya kwanza ya mavuno yao ya ngano. Mikate hiyo ilipaswa kutikiswa mbele za Bwana kama shukrani na kujitolea kwake kwa wingi wa mavuno yao. Siku hamsini kabla ya hapo walikuwa pia wameweka dhabihu mbele za Mungu, lakini ilikuwa ni mchanganyiko tu wa matunda ya kwanza. Sasa walikuwa wameanza mavuno halisi ya ngano na wakaleta mikate miwili, iliyotengenezwa kutokana na walichokuwa wamekavuna hivi punde, ili kumtolea Bwana. Mavuno yao sasa yangeendelea hadi ngano yote ikusanywe.

Ulinganifu na Agano Jipya

Sababu ya kuingia kwa undani kuhusu Siku Kuu ya Mavuno ya Israeli, au Siku Kuu ya Majuma, ni kwamba inaunganishwa mahususi na Siku ya Pentekoste ya Agano Jipya. Kwanza, tunatambua muafaka wa wakati wa sikukuu hii. Kama ilivyonyukuliwa hapo awali kutoka Mambo ya Walawi 23:5, siku ya 14 ya mwezi wa kwanza ilikuwa Pasaka ya Israeli. Katika Agano Jipya, hili linaendana na kifo cha Yesu kama mwana-kondoo mkuu wa Pasaka -

"Mwana-kondoo wa Mungu, aondoleaye dhambi ya ulimwengu." (Yohana 1:29). Kifo cha Yesu kilitokea hasa tarehe hii hiyohiyo. Tukirejelea tena Mambo ya Walawi 23:10,11, siku mbili baadaye, mnamo siku ya 16 ya mwezi wa kwanza, funza, au kikapu, cha mazao ya kwanza kilitikiswa mbele za Bwana. Hii inaendana na ufufuo wa Yesu, ambao vivyo hivyo ulitokea siku mbili baada ya kifo chake kama mwana-kondoo wa Pasaka. Kama alivyotabiri, Yesu alikuwa kaburini kwa sehemu ya siku tatu - sehemu ya tarehe 14, siku nzima ya tarehe 15, na sehemu ya tarehe 16 ya mwezi wa kwanza, kwa hesabu ya Kiyahudi. Mathayo 16:21; Luka 9:22

Mtume Paulo alisema katika 1 Wakorintho 15:20 kwamba Yesu alikuwa "mbegu za kwanza za waliolala." Yeye ndiye funza, ndiye kikapu cha mbegu za kwanza—mtu wa kwanza kabisa kufufuliwa kutoka kwa wafu kwenda katika uzima wa milele kwa nguvu kuu ya Mungu. (Wakolosai 1:18). Hii "kumpeperusha" kwa ishara kwa funza ya mbanzi wa kwanza ilionyesha kupokewa kwa kafara ya ukombozi ya Yesu na Mungu, ambayo matokeo yake yalikuwa ufufuo wake kutoka kwa wafu kwa nguvu za kimungu. Mwisho, kwa kuhesabu Sabato saba na kuongeza moja, au siku hamsini, tangu ufufuo wa Yesu, funza ya mbanzi wa kwanza, hutufikisha kwenye Siku ya Pentekoste, kama ilivyoandikwa katika kitabu cha Matendo sura ya 2.

Kama vile sherehe ya Israeli ilivyokuwa ni utoaji wa mazao ya kwanza ya mavuno yao ya ngano, Siku ya Pentekoste ilijumuisha utoaji wa mazao ya kwanza makuu zaidi - "ngano ya kiroho" kwa Mungu. Kanisa, lililoundwa na Wakristo waaminifu, lilipaswa kujumuishwa kama sehemu ya darasa la mazao ya

kwanza. Yesu alikuwa "wa kwanza" wa darasa la matunda ya kwanza, lakini kanisa nalo, kama ilivyoandikwa katika Yakobo 1:18, ni "aina fulani ya matunda ya kwanza." Yohana Mwongofu pia anazungumzia Wakristo waaminifu kama "matunda ya kwanza" katika Ufunuo 14:4, ambapo anawaelezea hawa kama "waliokombolewa kutoka miongoni mwa wanadamu, wakiwa matunda ya kwanza kwa Mungu na kwa Mwana-Kondoo." Utoaji huu wa kanisa ulianza Pentekoste, ambapo ulipeperushwa ishara, au kuonyeshwa, mbele ya Baba wa Mbinguni kama uliotolewa kwa ajili yake.

Katika kuangalia Siku ya Pentekoste, ilikuwa kilele cha matukio matatu muhimu sana na ya maana katika mpango wa Mungu. La kwanza lilikuwa bei ya ukombozi, ambayo Yesu alitoa alipokufa kama bei sawa kwa Adamu msalabani. (1 Timotheo 2:5,6). Ya pili kati ya matukio haya makuu ilikuwa ufufuo wa Yesu kwa nguvu kuu ya Mungu. (Waefeso 1:19-21). Ya tatu ilikuwa Siku ya Pentekoste - siku ya kuwekwa wakfu kwa kanisa lijalo kwa Baba wa Mbinguni.

Siku ya Pentekoste

Matukio yaliyojumuisha Siku ya Pentekoste ni mengi. Haikuwa tu siku ambayo Roho Mtakatifu alikuja juu ya kanisa. Hili kwa hakika lilitokea, na faida zake hazikuwa tu kwa wale waliokuwepo wakati huo, bali zimeenea katika kipindi chote tangu wakati huo, kwa wale ambao wamejitolea maisha yao kwa Mungu kwa njia inayokubalika.

Kwa wale wafuasi mia moja ishirini wa Yesu waliokusanyika katika chumba cha juu ambao walikuwa wameweka maisha yao wakfu kwake, Siku

ya Pentekoste ilimaanisha mambo mengi. (Matendo 1:15). Iliamaanisha kwamba Mungu alikuwa amekubali utakatifu wao kwake. Iliimaanisha kwamba sasa walikuwa wamehalalishwa machoni pake. Iliimaanisha kwamba sasa maisha yao ya toleo yangeanza, na ilimaanisha kwamba kuzaliwa upya kwa Roho Mtakatifu kulitokea. Kwa hivyo, sasa wangukuwa Viumbe Vipya katika Kristo Yesu. Warumi 5:1; 12:1; 1 Petro 1:3; 2 Wakorintho 5:17

Siku ya Pentekoste pia imekuwa na umuhimu mkubwa kwa Wakristo wote wa kweli hadi sasa. Ilionyesha ufunguzi wa "wito mkuu wa Mungu katika Kristo Yesu." (Wafilipi 3:14). Pentekoste pia ilidokeza upako, au utakatifu, wa kanisa kama darasa, kuwa "uharifu wa kifalme" wa Mungu. (1 Petro 2:9). Ilionyesha kwamba sasa fursa ilikuwa wazi kwa kila mtu anayetarajiwa kuwa mwanachama wa ukuhani huo kupokea vitu ambavyo wale waliokuwa katika chumba cha juu walikuwa wakivipokea - kupokewa na Mungu kwa u , utakatifu wao, kutanguliwa kwao, mwanzo wa dhabihu yao, na kuzaliwa kwa Roho Mtakatifu. Tangu Pentekoste, kila mtu anayetarajiwa kuwa mwanachama wa ukuhani wa kifalme ameingia katika uhusiano huo huo kwa sababu ya matukio yaliyotokea wakati huo.

Hata inaweza kusemwa kwamba katika Pentekoste ilianza mchakato wa kumrudisha mwanadamu katika muafaka na neema ya Mungu, ukianza na kanisa. Hakika, Siku ya Pentekoste ilikuwa ni ushahidi wa kwanza wa dhahiri kwa wanadamu wa Mungu kuhesabia faida za gharama ya ukombozi iliyotolewa na Yesu. Warumi 4:16-25

Roho Mtakatifu

Kuelewa kumiminwa kwa Roho Mtakatifu ni muhimu ili kuthamini umuhimu kamili wa Pentekoste. Nini maana ya Roho Mtakatifu? Kwa ujumla, Roho Mtakatifu ni nguvu na ushawishi usioonekana wa Mungu. Imekuwepo daima. Mungu yu tangu milele hata milele, na hivyo basi nguvu zake na ushawishi wake - Roho wake Mtakatifu - pia ni tangu milele hata milele.

Hata hivyo, kuna maana ya kina zaidi ya Roho Mtakatifu inapohusu Wakristo waliojitolea. Kwa hawa, Roho Mtakatifu anaweza kufafanuliwa kama ushawishi na nguvu takatifu na ya haki ya Mungu inayotoa cheche ya uhai, inayoilea, na kuongoza maisha yao mapya "ndani ya Kristo." (2 Wakorintho 5:17). Neno "roho" linatokana na neno la Kigiriki pneuma na linamaanisha "pumzi." Ili kurahisisha ufafanuzi wa Roho Mtakatifu kwa Mkristo, unaweza kulinganishwa na kile ambacho pumzi ya uhai ni kwa mwili wa kawaida. Mwili lazima uwe na pumzi ya kimwili ya uhai. Ikiwa pumzi itatolewa kwenye mwili wa kawaida, hufa ndani ya dakika chache. Vilevile, bila Roho Mtakatifu - ushawishi mtakatifu na wa haki wa Mungu - maisha mapya ya Mkristo katika Kristo hayawezi kuishi, kuendelea, na kukua hadi utu uzima.

Roho Mtakatifu katika Pentekoste

Kitabu cha Matendo sura ya 2 inaelezea kilichotokea Siku ya Pentekoste kuhusiana na kutolewa kwa Roho Mtakatifu. Ayah 2-4 zinasema: "Ghafla, ikawa sauti kutoka mbinguni kama ya dhoruba kubwa ya upepo, na ikajaa nyumba yote walipokuwa wameketi. Kisha, vitu vilivyoonekana kama miili ya

moto au ndimi za moto vikaonekana na kutua juu ya kila mmoja wao. Na wote waliokuwepo walijazwa na Roho Mtakatifu na wakaanza kusema kwa lugha nyingine, kama vile Roho Mtakatifu alivyowapa uwezo huo."

Kwa nini Mungu alitoa onyesho kubwa la nje la kutolewa kwa Roho Mtakatifu kama "sauti kutoka mbinguni," "ngurumo ya dhoruba kubwa ya upepo," "kuonekana kama mioto au ulimi wa moto," na kusema kwa lugha zingine? Kulikuwa na sababu mbili kwa nini hili lilifanyika.

Kwanza, ilikuwa ni ushuhuda kwa wale waliokuwepo. Maelezo yanaeleza, "Kulikuwa na Wayahudi wakaao Yerusalemu, watu wacha Mungu, kutoka kila taifa chini ya mbingu." Wayahudi wengi walikuwa wamesafiri hadi Yerusalemu kwa sababu hii ilikuwa mojawapo ya siku zao za sikukuu. Wakati utoaji wa Roho Mtakatifu ulipowafanya mitume kuwa hai, nao wakaanza kusema [au labda kueleweka] katika lugha nyingine, ilikuwa ni ushuhuda kwa wote waliokusanyika hapo. (Matendo 2:5,6). Wengi walishangaa na kujiuliza mambo haya yalimaanisha nini. Wengine waliwashtaki mitume kwa kuwa wamelewa. Hii ilisababisha Petro kusimama na kuwahutubia umati. Alinukuu kutoka kwa Nabii Yoeli, na kutoka kwa Zaburi, akitoa ushuhuda mzuri wa mpango wa Mungu, uliokuwa umeelekezwa kwa Yesu. (Matendo 2:12-40). Matokeo ya ushuhuda huo yameelezwa katika Matendo 12:41. "Siku hiyo hiyo wakawongezwa kwao takriban nafsi elfu tatu."

Pili, kutolewa kwa Roho Mtakatifu wakati wa Pentekoste ilikuwa ni onyesho la nguvu na ushawishi wa Mungu ambalo halijawahi kuonekana hapo awali katika uumbaji wake wa binadamu.

Nguvu hii ilitawala kwa namna ya kipekee juu ya mitume kwa kuwa walipewa "karama" mbalimbali. Mtume Paulo alitaja baadhi ya vipawa hivi katika 1 Wakorintho 12:28-30 kama: "vipawa vya uponyaji, uongozi, utawala, utofauti wa lugha . . . wafanya miujiza." Haya yote yalikuwa sehemu ya vipawa vya dhahiri vya Roho Mtakatifu vilivyotolewa kusaidia kuanzisha Kanisa la Awali na mamlaka ya mitume. Vilikuwa onyesho kubwa la nguvu na ushawishi wa Mungu juu yao, vikidhihirisha mamlaka yake kwa niaba yao.

Umuhimu Mkubwa Zaidi

Ingawa maonyesho haya yalikuwa ya ajabu, ingawa zawadi hizo zilikuwa za kusisimua, na ingawa ziliongeza washiriki wapya elfu tatu kwa idadi yao kwa siku moja, hakuna chochote kati ya haya kilichokuwa umuhimu mkuu wa Pentekoste. Maana kuu ya Pentekoste ilihusu kazi kuu ya Roho Mtakatifu, ambayo ilikuwa ya kuwa ya ndani. Kazi hii haikupaswa kuonekana na mwanadamu. Kwa hakika, ilikuwa kazi ya kukuza maisha ya Kiumbe Mpya ya kila mshiriki binafsi wa "mwili wa Kristo." 1 Wakorintho 12:27

Tukio muhimu zaidi linalohusiana na Siku ya Pentekoste lilikuwa kuzaliwa upya kwa kila mmoja wa wanafunzi na Roho Mtakatifu. Katika 1 Wakorintho 12, Paulo anajadili jambo hili hasa. Baada ya kutaja zawadi mbalimbali za roho katika mistari ya awali, anasema katika 1 Wakorintho 12:31, "Tafuteni sana zawadi bora; na tena nawaonyesha njia iliyo bora zaidi." "Njia bora zaidi" ilikuwa mada ya sura inayofuata moja kwa moja, 1 Wakorintho 13 – ambapo mtume alijikita kikamilifu katika sifa ya upendo. Upendo ni jumla ya matunda

ya roho, ambayo inaelezea ukuaji wa maisha mapya katika Kristo. (Wagalatia 5:22,23). Hii ilikuwa njia bora zaidi, kazi bora zaidi ya Roho Mtakatifu, na umuhimu mkuu zaidi wa Pentekoste.

Kazi za Roho Mtakatifu

Kazi ya ndani ya Roho Mtakatifu, ambayo Paulo aliifupisha kuwa upendo, inatajwa katika maandiko mengi ya Agano Jipya. Sura ya nane ya Warumi ina mjadala wa kina kuhusu Roho Mtakatifu, unaotoa mwanga mwingi na mwongozo kwa wafuasi wa Kristo. Maneno "Roho Mtakatifu" au "Roho" yanatajwa takriban mara ishirini katika sura hii pekee. Kazi za Roho Mtakatifu kama zilivyoelezwa hapa zinaweza kugawanywa katika maeneo kumi.

1. Warumi 8:1,2 inazungumzia Roho Mtakatifu kama "sheria", sheria ya uzima. Mkristo lazima awe na Roho Mtakatifu - sheria ya uzima - la sivyo Kiumbe Kipya hufa. Aya hizi zinasema: "Basi sasa hakuna hukumu kwa wale walio katika Kristo Yesu. ... Kwa maana sheria ya Roho wa uzima katika Kristo Yesu imenifanya huru kutokana na sheria ya dhambi na mauti." Si tu kwamba kifungu hiki kinasema kwamba Roho Mtakatifu ni "sheria" ya uzima, bali pia kimewafanya wafuasi wa nyayo za Yesu huru kutoka kwa ile sheria nyingine ambayo walikuwa chini yake hapo awali - "sheria ya dhambi na mauti."

2. Roho Mtakatifu ni ushawishi ambao mtu hutembea na kufikiri kwa njia yake. Warumi 8:4-6 inaonyesha hili: "Ili haki ya torotro ya sheria itimizwe ndani yetu, sisi tusiofuatia mwili, bali Roho. Kwa maana wale walio wa mwili hufikiria mambo ya mwili; bali wale walio wa Roho hufikiria mambo ya Roho.

Kwa maana fikira ya mwili ni mauti; bali fikira ya Roho ni uzima na amani."

3. Kuumbwa upya kwa Roho Mtakatifu kunaakisi wazo la "Kristo ndani yako, tumaini la utukufu." (Wakolosai 1:27). Warumi 8:9,10 inadokeza hili, ikisema, "Ninyi hamko katika mwili, bali katika Roho, ikiwa kweli Roho wa Mungu anaishi ndani yenu. Basi mtu asipokuwa na Roho wa Kristo, si mwake. Na ikiwa Kristo yu ndani yenu, mwili umekufa kwa ajili ya dhambi; bali Roho ni uhai kwa ajili ya haki." Hii Roho Mtakatifu wa Mungu, au, kama Paulo anavyoita pia, "Roho wa Kristo," lazima awe "ndani" ya wafuasi wake. Kristo hayupo kihalisi ndani yetu. Ni roho yake ya kuzaliwa upya, ushawishi wake, ulio katika mioyo yetu, na ambao hutuhamasisha. 1 Yohana 2:27

4. Kazi ya nne ya Roho Mtakatifu inaelezwa katika Warumi 8:11, ambayo inasema, "Kama Roho wa yule aliyemfufua Yesu katika wafu akiishi ninyi, yeye aliyemfufua Kristo katika wafu atazihisha na miili yenu ya kufa kwa Roho wake aliyeishi ninyi." Roho Mtakatifu "huhuisha" - hutoa uhai. Hutoa fursa kwa mtu kumtumikia Mungu, kuelewa Ukweli wake, kuwa dhabihu inayokubalika, na hatimaye atatoa "taji la uzima" kwa wale walio waaminifu hata kufa. Ufunuo 2:10

5. Kazi ya Roho Mtakatifu katika akili zetu hutusaidia katika kufaisha, au kuuawa, matendo ya mwili wetu ulioanguka. Warumi 8:13 inasema, "Maana mkiishi kwa mwili, mtafa; bali kwa Roho mkiua matendo ya mwili, mtaishi."

6. Kazi nyingine ya Roho Mtakatifu inatajwa katika Warumi 8:14, "Maana wote wanaongozwa na Roho

wa Mungu, hao ni watoto wa Mungu." Roho Mtakatifu huongoza na kuelekeza Mkristo. Hili linaweza kufikiwa kama utunzaji wa kimungu wa Mungu kwa wafuasi wake. Roho wake Mtakatifu huleta utunzaji huu kwa kuwa pamoja na wafuasi wake katika kila hatua ya njia nyembamba. Mshairi wa wimbo ameandika, "Ningependelea kutembea gizani na Mungu, kuliko kwenda peke yangu katika nuru." Watu wa Mungu wanaweza kusema hivi kwa sababu ni Roho Mtakatifu - ushawishi na nguvu yake ya uangalizi wa kimungu - anayeongoza na kuelekeza maisha yao.

7. Kuzaa kwa Roho Mtakatifu ni hakikisho la uana. Warumi 8:15 inasema, "Maana hamkupokea roho wa utumwa tena ili muwe na hofu; bali mkapokea roho wa kuasiliwa [wana], ambaye kwa yeye tunalia, Abba, Baba." Ni hakikisho gani lile Roho anayetoa kwa wafuasi wa Kristo kwamba wao ni watoto wa Mungu!

8. Warumi 8:16 inasema, "Roho mwenyewe hushuhudia pamoja na roho zetu, kwamba sisi ni watoto wa Mungu." Hii ni uthibitisho kwamba roho yetu, moyo wetu, na nia zetu, ambazo zimekabidhiwa kwa Bwana katika utakatifu, ziko kwenye "wimbi" moja, tuseme, na Mungu - yaani, zinashuhudia pamoja na Roho Mtakatifu. Wakati hizi zinaposhuhudia pamoja, ni tamko kwamba tuna malengo yale yale ambayo Mungu, kupitia Roho Mtakatifu, anayokusudia ndani yetu.

9. Roho Mtakatifu hatuzuizi kushiriki katika majaribu na "miuguso" ya maisha ya sasa tukiwa katika mwili. Ni kweli kwamba nguvu za Mungu zinaweza kufanya chochote, na labda angeweza kutumia Roho wake Mtakatifu kutuzuia kupitia majaribu na miuguso ya

mwili. Hata hivyo, hii haiko kwa masilahi yet . Kipengele hiki cha Roho Mtakatifu kinaonyeshwa katika Warumi 8:23, "Na sisi wenyewe, tulio na malimbuko ya Roho, tunalia ndani tukisubiri kwa hamu kuasiliwa kuwa wana, ukombozi wa miili yetu."

10. Warumi 8:26,27 inasema, "Roho naye hutusaidia katika udhaifu wetu; maana hatujui tunachopaswa kuomba kama inavyostahili; bali Roho mwenyewe hutetea kwa ngurumo zisizoweza kutamkwa. Naye yeye aichunguzaye mioyo anajua nia ya Roho [Kigiriki: mwelekeo] ni ipi, kwa kuwa anawatetea watakatifu sawasawa na mapenzi ya Mungu." Roho Mtakatifu, anaposhuhudia pamoja na roho zetu, hutusaidia katika nyakati zile tunapopata ugumu wa kumwomba Baba kama tungetaka, au hatujui tuombe nini. Kama mstari unavyosema, roho anawafanyia upatanisho "kulingana na mapenzi ya Mungu."

Umejazwa na Roho

Tunaonywa na Mtume Paulo tusizime Roho - kwa hiari kukataa nguvu ya kutoa uhai ya Kiumbe Mpya. (1 Wathesalonike 5:19). Lazima tuwe waangalifu dhidi ya hata hiari ya nusu katika suala hili. "Msimhuzunishe Roho Mtakatifu wa Mungu," anasema Paulo katika Waefeso 4:30. Badala yake, tujitahidi kupata kipimo kamili zaidi kinachowezekana cha ushawishi na nguvu ya Mungu - "kujazwa na Roho." (Waefeso 5:18). Hivyo, kwa kuwa waaminifu hata "hadi kufa," tunaweza kuthamini kikweli umuhimu wa Pentekoste na baraka zake kwa Wakristo waliojitolea maisha yao kumfuata Yesu katika nyayo zake za sadaka, mateso, na utumishi kwa Baba wa Mbinguni.

Somo la Juni 7

Debora na Baraki

Aya Muhimu: "Na Debora, nabii, mke wa Lapidoth, alihukumu Israeli wakati huo. Naye alikaa chini ya mwinamo wa Debora kati ya Rama na Betheli katika mlima wa Efraimu; na wana wa Israeli walipanda kwake kwa hukumu."
Waamuzi 4:4,5

Maandiko yaliyochaguliwa:
Waamuzi 4:1-24; 5:1-3

Baada ya kufurahia kipindi cha miaka themanini cha amani na baraka, mateso kutoka kwa Wakanaani kwa mikono ya Mfalme Yabini na nahodha wake Sisera yaliikumba Israeli kwa sababu ya usengenyaji wao. Hata hivyo, katika upaji wa Mungu, mwanamke mcha Mungu aliinuliwa katika nafasi ya uongozi. Alikuwa Debora, nabii na hakimu wa Israeli.

Ushauri wa Deborah ulitafutwa alipokuwa ameketi "chini ya mwinamo," kama inavyoelezwa katika Aya zetu Muhimu. Alikuwa mwanamke mwenye hekima kubwa, uadilifu, na ujasiri. Baada ya kutathmini hali ya kusikitisha ya Israeli, Deborah alimtafuta shujaa Barak. Akamwambia, "Je! Bwana Mungu wa Israeli hakuamuru, akisema, Nenda ukapande mlima Taboru, ukachukue pamoja nawe watu elfu kumi wa uzao wa Naftali na wa uzao wa Sebenu? Nami nitakukutanishia ... Sisera, mkuu wa jeshi la Yabini, na magari yake ya vita na umati wake; nami nitamweka mkononi mwako." Waamuzi 4:6,7

Barak alikuwa amesikia ujumbe huu hapo awali lakini alishindwa kufanya lolote kulihusu. Sasa, kwa himizo la Debora, ilikuwa ni wakati wa kuchukua hatua. Barak bado alisita, ingawa neno la Bwana lingepaswa kuwa la kutosha kuchochea imani yake na kumtia ujasiri katika uongozi wake. Akamwambia Debora, "Ukienda nami, ndipo nitakapoenda; lakini usipokwenda nami, sitakwenda." (Waamuzi 4:8). Kusita kwa Baraki kulionyesha udhaifu katika imani yake. Debora alitangaza kwamba angeenda na Baraki, lakini ushindi na heshima uliofuata usingekuwa wake kikamilifu. Alisema, "Hakika nitakwenda nawe; lakini safari utakayoenda haitakuwa kwa heshima yako; kwa maana BWANA atamwauza Sisera mkononi mwa mwanamke." Waamuzi 4:9

Vita dhidi ya Sisera, jeshi lake na magari elfu moja ya kivita ilikuwa ni ushindi kamili. Mungu aliwaweka mikononi mwa Barak kama alivyoahidi. Sisera aliacha gari lake la kivita na kujaribu kutoroka kwa miguu. Bwana alipanga mwanamke mwingine shujaa wa Israeli amsubiri. Jaeli, mke wa Heber, alimwalika Sisera, ambaye sasa alikuwa mkimbizi, ajihifadhi hemani mwake. Alimpa maziwa akanywe na kisha akamfunika. Waamuzi 4:13-19 akiwa amechoka na vita, Sisera alipitiwa na usingizi mzito. Jaeli kwa uthabiti alishika msumari wa hema kwa mkono mmoja na nyundo kwa mwingine. Aliingia ndani ya hema ambako adui na mnyanyasaji wa Israeli alikuwa amelala na akampiga msumari huo kwenye paji la uso wake na kuuingiza ardhini. (Waamuzi 4:21,22). Ushindi wa Israeli sasa ulikuwa kamili, na kama Deborah alivyoitabiri, Sisera alishindwa "kwa mkono wa mwanamke."

Deborah na Barak wanatufundisha masomo makuu kutoka mitazamo miwili tofauti. Mungu anapotutuma, tunapaswa kuwa wepesi kutii. Deborah alikuwa mwaminifu na aliyejitolea kwa dhati kutekeleza mapenzi ya Mungu. Alipokea baraka kubwa, akawa mfano wa imani katika Neno la Mungu. Uzoefu wa Barak unatufundisha kwamba Mungu anaweza kutupa ushindi, hata tunapokuwa dhaifu katika imani. "Mungu asifiwe, atukayeipa ushindi kwa njia ya Bwana wetu Yesu Kristo." 1 Wakorintho 15:57

Masomo ya Biblia ya Kimataifa

Somo la Juni 14

Sala ya Hannah Imekubaliwa

Aya Muhimu: "Ikawa, wakati ulipofika, baada ya Hannah kupata mimba, alizaa mtoto wa kiume, akamwita jina lake Samweli, akisema, Kwa sababu nimemuomba Bwana."

1 Samweli 1:20

Maandiko yaliyochaguliwa:

1 Samweli 1:1-28; 2:1-11

Kabla ya wakati ambao Israeli walikuwa na wafalme, kulikuwa na mtu aliyeitwa Elkana ambaye alikuwa na wake wawili, Pena na Hannah. Pena alikuwa na watoto, ilhali Hannah hakuwa nao. Kila mwaka Elkana alipeleka familia yake Shilo ili kuabudu na kupeleka dhabihu kwa Bwana, akimpa kila mwanachama wa familia yake sehemu ya dhabihu. Elkana alimpa Hannah sehemu maradufu kwa sababu ya upendo wake mkuu kwake.

Hata hivyo, Penaa alimdhahiki Hannah kwa sababu hakuwa na watoto, na ukatili huu uliendelea mwaka baada ya mwaka, ukimsababisha Hannah kulia na kutokula. Hatimaye mwaka mmoja, Hannah aliomba kimyakimya kwa Mungu na kuapa akisema, "Ee BWANA Mwenyezi, ukitazama tu taabu ya mtumishi wako, ukanikumbuka, na usimwache mtumishi wako, bali umpe mwana wa kiume, basi nitampa BWANA siku zote za maisha yake, wala nyembe haitapita juu ya kichwa chake." 1 Samweli 1:1-11

Mungu akasikia sala ya Hannah. Mwaka uliofuata akapata mwana wa kiume naye akamwita jina lake Samweli. (1 Samweli 1:19,20). Nia aliyokuwa ameitoa kwa Mungu, ya kutomruhusu mwanawe kupigwa nywele, ilikuwa ni nia ya Nazaria. Hii ilikuwa "nia maalum, nia ya kutengwa kwa ajili ya BWANA." Kama sehemu ya nadhiri hii, pamoja na kuto kata nywele, haikupaswa kunywa divai, wala kula chochote kinachotokana na mzabibu. Aliyetoa nadhiri hii hakuweza kugusa mwili wowote uliokufa, wakiwemo wanafamilia wa karibu. (Hesabu 6:1-21). Katika kipindi chote ambacho mtu alikuwa chini ya nadhiri ya Nazaria, mtu huyo alikuwa "mtakatifu kwa BWANA." Hesabu 6:8

Jina Hannah linamaanisha "neema." Wafuasi wa Bwana wanasemwa, "Kwa neema mmeokolewa, kwa njia ya imani; si kwa matendo, ili mtu asijivunie." (Waefeso 2:8,9). Hannah aliishi maisha ya maombi. Aliomba alipokuwa na shida. Pia aliomba alipokuwa na shukrani, kama vile alipomkabidhi mtoto wake Samweli kwa Eli kuhani mkuu. 1 Samweli 2:1-11

Himizo la Paulo ni, "Msiwe na wasiwasi kwa jambo lolote, bali katika kila jambo, kwa sala na ombi, pamoja na shukrani, toeni maombi yenu mbele za Mungu. Na amani ya Mungu, iliyo juu ya ufahamu wote, itakuwa mlinzi wa mioyo yenu na wa nia zenu katika Kristo Yesu." (Wafilipi 4:6,7). Tunapaswa kuweka tumaini na imani yetu kamili kwa Mungu, kuwa na roho ya furaha, na kuomba daima, tukiomba kulingana na ahadi zake. Hivyo, tutakuwa na amani ya Mungu na tuweze "kutoa shukrani katika hali zote," chochote ambacho mapenzi yake yatakuruhusu. 1 Wathesalonike 5:16-18

Hana alitoa dhabihu kubwa kwa Mungu. Alimtoa mwanawe Samweli ili aishi nadhiri ya Naziri ya kujitolea kikamilifu kwa Bwana siku zote za maisha yake. Leo, wafuasi waliyo wakfu wa Kristo pia wamefanya nadhiri ya maisha yote ya kujitolea kikamilifu kwa Mungu, ikiwa ni pamoja na kujitenga na "vitu vilivyokufa" vya ulimwengu huu wa sasa wenye uovu. Badala yake, wao "huvaa Kristo," wakikuza matunda na neema za Roho Mtakatifu. Wagalatia 3:27; Waefeso 4:24; Wakolosai 3:10-17

Masomo ya Biblia ya Kimataifa

Somo la Juni 21

Yonathani na Daudi - Marafiki Waaminifu

***Aya Muhimu: "Naye Yonathani akamwambia Daudi, Nenda kwa amani, kwa jinsi tulivyokula kiapo sisi wawili kwa jina la BWANA, tukisema, BWANA awe kati yangu na wewe, na kati ya uzao wangu na uzao wako milele. Basi akaondoka, akaenda zake; na Yonathani akaingia mjini."
1 Samweli 20:42***

***Maandiko yaliyochaguliwa:
1 Samweli 18:1-9; 19:1-7; 20:1-42***

Baada ya kutawaliwa kwa karne kadhaa na majaji, Israeli ilitamani mfalme ili iwe kama mataifa mengine yote yaliyoizunguka. Mungu alikuwa amemwambia Musa kuwa siku hii ingefika na kuweka masharti ya mfalme wa aina hiyo. (Kumbukumbu la Torati 17:14-20). Samweli alikuwa mtu muhimu katika kuanzishwa kwa ufalme chini ya Sauli. Ni Samweli ambaye baadaye alimwambia Sauli kwamba ufalme wake utaondolewa kwa sababu ya kutotii Mungu, na kwamba atafuatwa na mtu aliye sawia na moyo wa Mungu. (1 Samweli 13:13,14). Pia ni Samweli aliyempaka mafuta Daudi, wakati Mungu alipomwamuru, "Inuka, mpakie mafuta; maana huyu ndiye." 1 Samweli 16:12,13

Kutokana na upako huu, roho ya Bwana ikamjia Daudi kwa nguvu, wakati huo huo ikimwacha Sauli.

Wakiwa wameona hali ya huzuni ya mfalme, watumishi wake walimtuma Daudi apige kinubi chake na kumpa miondoko ya muziki kiongozi aliyekuwa mgonjwa. Sauli akaanza kuthamini huduma ya Daudi na akamfanya mshika silaha wake. 1 Samweli 16:14-23

Matokeo muhimu ya matukio haya yalikuwa mwitikio wa mwana wa Sauli, Yonathani, kwa huduma kubwa ambayo Daudi alikuwa akimtolea baba yake na taifa la Israeli. "Yonathani akaungana na roho ya Daudi, naye Yonathani akampenda kama roho yake mwenyewe. ... Kisha Yonathani na Daudi wakafanya agano, kwa sababu alimpenda kama roho yake mwenyewe." (1 Samweli 18:1,3). Hivyo, tunaona uundaji wa urafiki uliokuwa umejengwa juu ya upendo wa pamoja wa huduma ya Mungu, kama pia inavyoonyeshwa katika maneno ya Aya Yetu Muhimu.

Urafiki huu hivi karibuni ungekabiliwa na jaribio. Baada ya Daudi kuushinda jeshi la Wafilisti, watu walitangaza, "Sauli amewaua maelfu yake, na Daudi maelfu kumi yake." (1 Samweli 18:7) Sauli alikasirika sana na akapanga njama dhidi ya Daudi. Hata hivyo, Daudi aliposhinda vita baada ya vita dhidi ya maadui wa Israeli, Sauli aliamua kutumia njia ya moja kwa moja zaidi kumwondoa. Aliamuru mwanawe Yonathani na watumishi wake wamuue Daudi. 1 Samweli 19:1

Yonatani alimpenda baba yake, na kama mzaliwa wa kwanza kati ya wana wanne alikuwa anatarajiwa kuwa mfalme ajaye wa Israeli. Hata hivyo, uaminifu wake mkuu zaidi ulikuwa kwa Mungu wa Israeli. Kama ilivyoandikwa katika 1 Samweli 19:4, Yonatani alimwambia Sauli kwamba alikuwa anafanya

dhambi kubwa kwa kupanga njama dhidi ya maisha ya mtu ambaye alikuwa ametoa huduma za thamani isiyo na kifani kwa nchi yake, na ambaye uaminifu wake ulikuwa thabiti na wa dhati daima. Maneno ya Yonathani yalileta athari chanya katika akili ya haraka ya baba yake. Sauli alijifunga kwa kiapo kuachana na nia yake ya uadui. (1 Samweli 19:6,7). Hivyo, kupitia uingiliaji wa Yonathani, upatanisho wa muda mfupi ulifanyika, na Daudi akarudi kutumika kwa mfalme na watu wa Israeli.

Katika yaliyotangulia tunaona somo la thamani isiyo na kifani katika kuweka msingi wa upendo kwa ndugu zetu. "Hakuna upendo mkuu kuliko huu, kwamba mtu aweza kuweka roho yake kwa ajili ya marafiki zake." Yohana 15:13

Masomo ya Biblia ya Kimataifa

Somo la Juni 28

Amos, Nabii Mjasiri

***Aya Muhimu: "Bwana akanichukua mimi
nilipokuwa nikichunga kundi, Bwana
akaniambia, Nenda, utabiri kwa watu wangu
Israeli."
Amosi 7:15***

***Maandiko yaliyochaguliwa:
Amosi 1:1; 2:6-16; 3:1-15; 7:10-17; 9:11-15***

Amos alikuwa mzaliwa wa Tekoa, ambayo ilikuwa takriban maili sita kusini mwa Betlehemu. Hata hivyo, ni wazi kwamba alisafiri kaskazini katika eneo la ufalme wa makabila kumi na huko ndipo alipoendesha sehemu kubwa ya utume wake. Amos alitabiri maafa makubwa yaliyokuwa yakimjia Israeli kwa sababu ya dhambi zake, na aliteswa kwa sababu ya uaminifu wake. Amos 2:6-16; 7:10-17

Kupitia Amosi, Bwana alimwambia Israeli, "Ninyi tu ndio niliowajua kati ya jamaa zote za dunia; kwa hiyo, nitawaadhibu kwa maovu yenu yote." Kisha swali linaulizwa, "Je, wawili wanaweza kutembea pamoja, isipokuwa wamekubaliana kufanya hivyo?" (Amosi 3:2,3). Hapa hoja ni kwamba, kwa kuwa Bwana alikuwa amemfanya Israeli kuwa watu wake pekee, alitarajia uaminifu usio na mgawanyiko kutoka kwao. Kama wasingemwabudu na kumtumikia kwa njia hii, wangepigwa adhabu kali.

Katika mistari ya 11-15 ya sura ya tisa na ya mwisho ya Amosi, Mungu, kupitia nabii, anatabiri ukarabati wa Israeli na ujenzi upya wa "hema la Daudi lililoporomoka." Katika Matendo 15:13-18, unabii huu unanukuliwa na Mtume Yakobo, ambapo anaongeza, "Mungu anajua matendo yake yote tangu mwanzo wa ulimwengu." Mungu ana wakati mwafaka kwa kila kipengele cha mpango wake. Uumbaji wote uko chini ya uangalizi wake, na kusudi lake lote kwa Israeli na mataifa yote litatimizwa. Isaya 55:11

Watu wa Bwana leo, kama Amosi, hawapaswi kukatishwa tamaa hadi kunyamaza, bali wanapaswa kusema ukweli kwa upendo, hasa tumaini la ufalme wa haki na amani. Hitimisho la unabii wa Amosi, pamoja na rejea ya Yakobo kwalo, litatimia kikamilifu kwa kuanzishwa kwa ufalme wa Mungu, chini ya utawala wa Kristo, wakati "masalio ya wanadamu" watakapopewa fursa ya kumwita Bwana na kubarikiwa. Matendo 15:16,17

Kuhusu wakati huu uliotangazwa wa karibuni, tunasoma maneno haya: "Wala hawatafundishana tena kila mmoja jirani yake, wala kusema, 'Mjue Bwana,' kwa maana wote watanijua, kuanzia mdogo wao hadi mkuu wao. Maana nitasamehe uovu wao, wala sitakumbuka dhambi zao tena." (Waebrania 8:11,12). Ahadi hizi zitatolewa kwanza kwa Israeli na kisha zitaenea kwa mataifa yote. Wanadamu wote watapata msaada wa Kristo na kanisa lake lililotukuzwa, pamoja, "uhalifu wa kifalme." (1 Petro 2:9). Wakati huu pia, "Nchi itajaa maarifa ya BWANA." Pia tuna uhakika kwamba maarifa ya Mungu yatawekwa wazi kiasi kwamba "wasafiri,

ingawa ni wapumbavu, hawata potea ndani yake." Isaya 11:9; 35:8

Ni mtazamo gani wa utukufu uliowekwa mbele yetu ambao tunapaswa kuushukuru daima, na ambao uliwezekana kwa Baba wa mbinguni kumpa mwanawe mpendwa. (Yohana 3:16; Warumi 6:23). Fikiria kwa muda mfupi jinsi ulimwengu wetu utakavyokuwa bila dhambi, mauaji, chuki, au "vita na tetesi za vita." (Mathayo 24:6-7). Amosi alihitaji ujasiri kuzungumza kuhusu ukosefu wa uaminifu wa Israeli. Hata hivyo, tunaweza kuwa na hakika kwamba alikuwa pia na furaha, kwa sababu ya tumaini la siku zijazo la Israeli na ulimwengu wote wa wanadamu.

Ahadi Imethibitishwa

"Abramu akaanguka kifudifudi; Mungu akazungumza naye, akasema, 'Mimi, tazama, agano langu liko nawe, nawe utakuwa baba wa mataifa mengi. Jina lako halitaitwa tena Abram, bali jina lako litakuwa Abrahamu; maana nimekufanya baba wa mataifa mengi.'"
Mwanzo 17:3-5

Maandishi ya Kitabu cha Mwanzo ni ya umuhimu mkubwa kwa mwanafunzi mwaminifu wa Biblia. Ndani ya kurasa zake panawekwa msingi wa mpango wa Mungu kwa ajili ya wokovu wa mwanadamu na baraka ya mwisho kwa familia zote za dunia. Kwa hiyo, ni vyema kuchunguza maandishi yake kwa makini, na muafaka wake na maandiko yote ya kitakatifu yanayopatikana katika Biblia. Kwa ajili ya tafakari yetu ya sasa, tutazingatia hasa Mwanzo, sura ya kumi na sita, kumi na saba, na kumi na nane.

Katika sura hizi tatu, tunapochunguza jinsi Mungu alivyoshughulika na Abram, ambaye baadaye aliitwa Abrahamu, ni muhimu kukumbuka ahadi ya kimungu kuhusu "mbegu." Abram alipaswa kuwa na kizazi, mbegu, ambayo ingechukua nafasi muhimu katika mpango wa Mungu. Ahadi hii ilipofanywa kwanza kwa baba wa taifa, mke wake Sarai, ambaye baadaye aliitwa Sara, hakuwa na watoto. Hata hivyo, wote wawili waliamini ahadi ya Mungu, na wakasubiri kwa subira mtoto azaliwe. Hata hivyo, hakuna mtoto aliyezaliwa. Mwanzo 16:1

Ulikuwa ni mtihani wa kusubiri mrefu. Kwanza kabisa, kulikuwa na muda uliopita tangu ahadi ilipofanywa hadi kifo cha baba yake Abram, Tera, kabla tu ya wao k ingia nchi ya Kanaani. Sasa miaka kumi mingine ilikuwa imepita, na bado hakuna mtoto aliyekuja. Sarai, pamoja na kutokuwa na watoto, alikuwa amezeeka sana, na imani yake kwamba atakuwa mama wa mbegu iliyohadiwa ilianza kudhoofika. Inaonekana, alikuwa bado anaamini mpango wa Mungu kuhusu mbegu lakini alianza kujjuliza kama ilikuwa mapenzi yake kwamba yeye awe mama.

Akitafakari juu ya jambo hili, na akitaka kushirikiana na Bwana, ikiwezekana, alimpendekeza Abram kwamba Hagi, mjakazi wake, awe mama wa mtoto kwake. Kulingana na viwango vya Kikristo vya leo, hili linaweza kuchukuliwa kuwa tendo lisilo la kimaadili, lakini inaonekana halikuchukuliwa kuwa si sahihi wakati huo. Vyovyote iwavyo, Bwana hakukemea Sara wala Abram kwa jambo hilo, ingawa hakukubali mtoto wa muungano huu kuwa mbegu iliyohadidiwa. Mwanzo 16:2,3

Hata hivyo, kwa mtazamo wa kawaida, pendekezo la Sarai halikugeuka kuwa suluhisho la kuridhisha kwa jambo hilo. Kinyume na matarajio ya Sarai, mara tu Hagar alipogundua kwamba atapata mtoto, alianza kumdharau bibi yake. Katika siku hizo, uwezo wa kupata watoto ulithaminiwa sana, na ni wazi Hagar alianza kuhisi kwamba alikuwa bora kuliko Sarai, na alitenda ipasavyo. Mwanzo 16:4

Sarai akamweleza Abram hali hiyo, akisema, "Mimi siwezi kuona mimi ni mwenye haki; mimi siwezi kuona mimi ni mwenye haki; mimi siwezi kuona mimi ni mwenye haki; mimi siwezi kuona mimi ni mwenye

zikitumika wakati huo, ingekuwa kinyume cha sheria kumwuzia Hagar na hivyo kumwondoa njia. Hivyo basi, labda, ndiyo sababu mizigo yake iliongezwa, kwa matumaini kwamba angeacha nyumba na kukimbia, jambo ambalo ndilo hasa alilofanya.

Mungu Huingilia Kati

Katika hatua hii, Bwana aliingilia kati katika jambo hili. Malaika wake, au mjumbe wake, alimkuta Hagar "kando ya chemchemi ya maji katika njia ya Shuru." Shuru lilikuwa jina la ukuta mkubwa uliokuwa na ngome uliotenganisha Misri na Kanaani. Ni wazi kwamba, Hagar alikuwa akijaribu kurejea kwa watu wake huko Misri; lakini Bwana aliingilia kati, na kupitia malaika wake akamwamuru arudi na kumtii bibi yake. Mwanzo 16:7-9

Kisha malaika akatoa unabii wa ajabu. "Malaika wa BWANA akamwambia, Nitakuongezea uzao wako sana, hata usiweze kupimika kwa wingi. ... Tazama, umepata mimba, nawe utachukua mwana, nawe utamwita jina lake Ishmaeli; kwa kuwa BWANA amesikia mateso yako." (Mwanzo 16:10,11) Wana historia wanaonekana kukubaliana kabisa kwamba sehemu kubwa ya wakazi wa nchi za Kiarabu za Mashariki ya Kati ni wazao wa Ishmaeli.

Hagar alivutiwa sana na ziara ya malaika wa Bwana. Kisima ambacho malaika alimkuta kilitwa Beerlahairoi, ambalo kwa lugha ya Kiebrania linamaanisha, "Kisima cha Aliye Hai anayeniona." Hagar alionekana kutambua kwamba Bwana alikuwa amemlinda, na kwamba ingawa alikuwa amekimbia kutoka kwa Abram na Sarai, hakuweza kutoroka kutoka kwa Mungu wa Abram. Alirudi kwa

bibi yake, na kwa wakati ufaao Ishmaeli alizaliwa. Mwanzo 16:13-16

Pia kulikuwa na somo katika uzoefu huu kwa Sarai, na kwa hakika kwa wote wanaojitahidi kumtumikia Bwana. Ni somo kwamba hakuna kinachotimizwa kwa kujaribu kukimbia majaribu yetu, au kuyalazimisha kutuondokea. Ukosefu wa imani wa Sarai ulikuwa umeleta majaribu makali katika maisha yake, na alifikiri kuondoa majaribu hayo kwa kumlazimisha Hagar akimbie. Hata hivyo, Bwana alimrudishia uzoefu huo. Pengine uzoefu huo ulilainisha pia mtazamo wa Hagar. Vyovyote iwavyo, maandiko yanaonyesha kwamba wanawake hao wawili waliishi pamoja baada ya hili kwa miaka 15-17.

Agano la Mungu Linaimarishwa

Miaka kumi na tatu sasa ilikuwa imepita, na katika Mwanzo 17:1, tunasoma, "Abramu alipokuwa na umri wa miaka tisini na tisa, BWANA akamtokea Abram, akamwambia, Mimi ni Mungu mwenyezi; tembea mbele zangu, uwe mkamilifu." Kauli ya Mungu kwamba Abram anapaswa kuwa "mkamilifu" ingesomwa ipasavyo, "mkamilifu, au mwaminifu." Abram alikuwa mwanachama wa kizazi kilichoporomoka na kinachokufa, na ukamilifu wa mwenendo ulikuwa mbali sana na uwezo wake. Hata hivyo, aliweza kuwa mwaminifu mbele za Bwana. Hili linawezekana kwa watu wote wa Mungu, na chochote pungufu ya hili hakikubaliki kwa Bwana.

Katika Mwanzo 17:2-8, Mungu alimwambia tena Abram agano alilokuwa amefanya hapo awali na kufafanua baadhi ya sifa zake. Kwa kuzingatia umuhimu wa maana za majina kuhusiana na ufunuo

wa mpango wa kimungu, Bwana alibadilisha jina la Abram, lenye maana ya "baba aliyeinuliwa," kuwa Abrahamu, lenye maana ya "baba wa umati." Kauli ya awali ya agano ilihakikishia baraka kwa mataifa yote kupitia uzao ulioahidiwa, lakini katika aya hizi Bwana anaelezea wazo hilo kwa kina kwa kuahidi kwamba Abrahamu angekuwa "baba wa mataifa mengi" ambayo kwa hiyo yangebarikiwa. Neno baba linamaanisha mtoa uhai, na hii ilikuwa njia ya Mungu ya kueleza kwamba baraka ambayo mataifa yangepokea kupitia uzao wa Abrahamu ilikuwa ni ile ya uhai.

Mtume Paulo ananukuu ahadi hii na anaonyesha kwamba wote wanaotenda "imani ya Abrahamu" katika ahadi ambazo Mungu alimpa, kwa hivyo wanastahili kuwa "mbegu" yake. (Warumi 4:16-18). Baadhi ya mbegu hii watakuwa wa duniani, na wengine wa mbinguni, lakini ukweli muhimu ambao Paulo anasisitiza ni kwamba mtu hahitaji kuwa mzao halisi wa Abrahamu ili awe sehemu ya mbegu yake.

"Wafalme watatoka kwako," Mungu alimuahidi Abrahamu. (Mwanzo 17:6). Karne nyingi baadaye, wafalme wa taifa la Israeli walitoka katika ukoo wa Abrahamu. Hata hivyo, utimilifu mkuu wa ahadi hii unahusiana na mbegu ya kiroho ya Abrahamu—Yesu Kichwa na kanisa, mwili wake. (Wagalatia 3:16,27-29; Wakolosai 1:18). Yesu atakuwa Mfalme wa wafalme, na kanisa lake litatawala pamoja naye kama wafalme kwa miaka elfu moja. Ufunuo 5:10; 20:6

Mwanzo 17:8 inasema kwamba ingawa Abrahamu aliishi Kanaani wakati huu, alikuwa "mgeni," au mkaaji wa muda, katika nchi hiyo. Abrahamu alikufa bila kumiliki nchi ambayo Mungu alimuahidi; wala

Isaka wala Yakobo hawakumiliki nchi hiyo. (Waebrania 11:8-10,13). Mbegu za kiumbe wa Abrahamu, hata hivyo, zitamiliki nchi hiyo watakaporejeshwa hai katika ufufuo. Ni muhimu sana kuweka mtazamo wa milele wa Mungu akilini katika utafiti wetu wa Neno lake, tusije tukapotea katika mkanganyiko na makosa katika jitihada zetu za kubaini jinsi baadhi ya ahadi zake zinavyotimizwa.

Unhalifu—Alama ya Agano la Mungu

Katika Mwanzo 17:10-14, maagizo ya Mungu kwa Abrahamu kuhusu kutahilika yalitolewa kama "alama ya agano" kati yao. Paulo anazungumzia kutahilika kama "alama" ya imani ambayo Abrahamu tayari alikuwa ameonyesha kwa Mungu na ahadi zake, na kwa wote wanaoifuata nyayo zake za imani. Warumi 4:11,12

Katika Agano Jipya, tohara hutumika kuashiria moyo mmoja na usafi wa kusudi. Ni wazo lile lile lililomo katika kauli ya Bwana kwa Abrahamu kwamba awe "mwenye haki." Ingawa wazao wa kiroho wa Abrahamu hawaitwi kutekeleza kitendo halisi cha tohara, wanaonywa kutahiri mioyo yao, na kuondoa uchafu wote wa mwili. Paulo aliandika: "Maumbo ni yale ya moyo, kwa Roho, na y , si kwa herufi; ambayo sifa yake si ya wanadamu, bali ya Mungu." "Ninyi mlitahilishwa kwa kutahilishwa ambako si kwa mikono, kwa kuondoa mwili wa dhambi za nyama, kwa kutahilishwa kwa Kristo." Warumi 2:29; Wakolosai 2:11

Inafaa kwamba alama ya Agano la Abrahama linalojumuisha yote iwe ni tohara. Tunapozingatia ufafanuzi wa Agano Jipya kuhusu maana ya tohara,

inamaanisha kwamba hakuna mtu atakayepokea baraka zilizohadidiwa chini ya Agano la Abrahama isipokuwa kwa msingi wa usafi wa moyo na nia mbele za Bwana na imani thabiti katika ahadi zake na haki ya sheria zake.

Jina la Sarai Lilibadilishwa

Tukirudi kwenye Mwanzo 17, katika aya za 15 na 16 Bwana anamfunulia Abrahamu kwamba jina la Sarai lingebadilishwa kuwa Sara—ikimaanisha "mwanamke wa heshima" kwa kuwa yeye angekuwa mama wa wafalme. Mtume Paulo anaeleza jinsi Sara anavyochukuliwa na Bwana kuwa mama wa wafalme, akisema kwamba ni kwa sababu yeye anawakilisha agano ambalo kwa lilo mbegu ya kiroho ya Abrahamu inakuwa. Hivyo basi, Sara ni mama wa wale wafalme ambao Abrahamu ni baba wao wa kiishara. Hawa ndio wafalme ambao Paulo anasema ni "watoto wa ahadi," ambao watatawala kwa miaka elfu moja kwa baraka ya familia zote za dunia. Wagalatia 4:22-31

Isaka Aliyehidiwa

Abrahamu alikuwa na imani kubwa katika ahadi za Mungu, lakini haikuwa imani kamilifu. Wakati mwingine iliyumba, na mojawapo ya nyakati hizo imeandikwa katika Mwanzo 17:17,18. Licha ya ukame wa Sara, Abrahamu alikuwa na imani ya ku amini, Mungu alipomfanyia ahadi hiyo kwa mara ya kwanza, kwamba angemzalia mwana, kwa sababu wakati huo alikuwa mchanga sana. Sasa, hata hivyo, pamoja na ukame wake, alikuwa na umri wa miaka tisini. Bwana alipomwambia wakati huu kwamba Sara angemzalia mwana, Abrahamu "alianguka kifudifudi, akacheka."

Ndani ya moyo wake, kifungu kinaashiria, Abrahamu alishuku kwamba jambo kama hilo lingeweza kutokea, na akainuka kutoka ardhini, akasihi mbele ya Bwana, "Lo, kama Ishmaeli angeishi mbele yako!" ili awe mbegu ya ahadi, inaonekana ndilo wazo la ombi hili. Mungu alimhakikishia Abrahamu kwamba Ishmaeli angeshinda na kuwa baba wa taifa kubwa; lakini kwa upande wa uzao ulioahidiwa, Sara angepata mtoto, jina lake lingekuwa Isaka, na yeye ndiye angekuwa mrithi wa agano la ahadi. Mwanzo 17:18-21

Isaka alipaswa kuzaliwa "kipindi hiki mwaka ujao," kielelezo cha 21 kinasema. Hii ilikuwa unabii wa wakati wenye umuhimu mkubwa kwa Abrahamu. Alikuwa amesubiri miaka mingi ndefu ili Mungu atimie ahadi yake ya mbegu, lakini katika muda wote huo hakukuwa na dalili yoyote, hadi sasa, kuhusu muda gani kusubiri huko kungehitaji kuendelea. Mungu vivyo hivyo amejaribu imani ya watu wake wengi katika upande huu huo wa kusubiri. Wanafunzi walimuuliza Yesu baada ya ufufuo wake, "Je! Wakati huu ndipo utakapowarudishia tena ufalme Israeli?" Yesu akajibu, "Si kazi yenu kujua nyakati au majira ambayo Baba ameiweka katika mamlaka yake mwenyewe." Matendo 1:6,7

Mara nyingi wakati unapokaribia wa matukio yanayotarajiwa kutokea, Bwana huwafunulia watumishi wake siri. Nuhu alifanya kazi kwa miaka mingi kujenga safina, bila ya shaka kuwa na wazo la uhakika ni lini mafuriko yang eje, lakini hatimaye Bwana akasema, "Ndani ya siku saba zijazo nitanyesha mvua tele juu ya nchi." (Mwanzo 7:4). Basi sasa kwa Abrahamu Bwana akasema, "Wakati huu mwaka ujao." Kwa kuzingatia yale Abrahamu

aliyokuwa akifikiria moyoni mwake kuhusu kutowezekana kwa Sara kumzaa mwana, labda Bwana alimpa taarifa hii ya hakika kama njia ya kuimarisha imani yake.

Katika mistari ya mwisho ya sura ya 17 ya Mwanzo, imeandikwa kwamba Abrahamu alikuwa mwepesi kutii maagizo ya Bwana kuhusu kutahiriwa, "alama ya agano." "Siku iyo hiyo," andiko linasema, aliendelea kuwatawaza kiume wote waliokuwa nyumbani kwake, akiwemo yeye mwenyewe na mwanawe Ishmaeli. (Mwanzo 17:23-27). Kuna ushahidi mwingi katika Maandiko kwamba Bwana anathamini utiifu wa haraka. Katika mfano huu wa Abrahamu, utiifu wake wa haraka ulionyesha pia kwamba imani yake katika ahadi ya Mungu kumhusu Sara ilikuwa imerejeshwa na kwamba alitaka kutekeleza kila undani unaomhusu yeye katika agano.

Mungu Anajitokeza kwa Abrahamu

Mamre alikuwa Mamoriti ambaye hapo awali alikuwa ameungana na Abrahamu wakati alipomwoko mpwa wake Loti. (Mwanzo 14:13). Katika Mwanzo 18:1, usemi, "nchi tambarare za Mamre" kwa wazi unamaanisha nchi tambarare zilizokuwa za Mamre, kwa maana Abrahamu alikuwa tu mgeni katika nchi hiyo. Hata hivyo, inaonekana alikuwa na uhusiano wa kirafiki na Wakanaani wengi, kama vile Mamre na wengine.

"Bwana akamtokea" Abrahamu, maandishi yanasema, lakini baadaye muonekano huu unageuka kuwa ziara ya "wanaume watatu" ambao walikuwa wajumbe wa Bwana. (Mwanzo 18:2). Mtindo huu wa usemi hutumika mara nyingi sana

katika Biblia inapozungumzia mwingiliano wa Bwana na wanadamu. Hakuna mwanadamu anayeweza kumwona Mungu na kuishi. (Kutoka 33:20). Hata hivyo, anapotuma wajumbe wake, anatarajia wale wanaowatembelea wawatende kwa heshima, na kuzingatia ujumbe wanaoutoa.

"Wanaume hawa watatu" waliomtembelea Abrahamu walikuwa malaika—yaani, viumbe wa kiroho—waliotokea kwa mwili ili waweze kuzungumza kwa uhuru na baba wa imani. Katika Agano Jipya, Mtume Paulo anawaelezea hivyo na kwa njia ya maana ananukuu ukarimu wa Abrahamu kama mfano unaostahili kuigwa. "Msisahau kuwakaribisha wageni, kwani kwa njia hii wengine wamewakaribisha malaika bila kujua." Waebrania 13:2

Ukarimu wa Abrahamu

Ni lazima tujiweke katika nafasi ya Abrahamu ili kuelewa tamaa yake kubwa ya kuwafanya wageni wake wasiotarajiwa wajisikie wako nyumbani. Haikuwa kana kwamba aliishi kwenye barabara kuu ya jiji yenye watu maelfu kupita kila siku. Badala yake, aliishi kwenye "nyanda," na katika hema. Inawezekana kabisa kwamba siku zingepita bila hata mgeni mmoja kupita kando ya hema yake. Hawa walikuwa watatu, na walionyesha dalili zote kwamba walikuwa watu wa umuhimu mkubwa.

Kwa mtazamo wa Abrahamu, hili lilikuwa tukio la kipekee, na alitamani kulifanikisha kadiri iwezekanavyo. Abrahamu mwenyewe alikuwa mtu muhimu katika sehemu hiyo ya dunia na alikuwa amezoea kutoa maagizo alipotaka mambo yafanyike. Alimpa Sara maelekezo maalum ili

kusaidia kuandaa mlo kwa wageni hawa wa kipekee. Ndivyo ilivyokuwa pia kwa yule kijana aliemwamuru kuchinja ndama na kuandaa mlo. Mwanzo 18:6,7

Abraham alionyesha msisimko fulani kuhusu ziara ya wanaume hao watatu, kwani maelezo yanasema kwamba "alikingia kuelekea kundi la wanyama" na akachagua mwenyewe ndama ambaye alijua angekuwa mtamu kwa ajili ya kuliwa. Ziara kutoka kwa Bwana kupitia wajumbe wake walioidhinishwa hazikuwa jambo geni kwa Abrahamu. Ingawa Mtume Paulo anaeleza kwamba "aliwakaribisha malaika bila kujua," inawezekana kabisa kwamba aliyaona haya wanaume watatu kama kitu zaidi ya walichokuwa wakijidhihisha kuwa. Kwa vyovyote vile, alijidhihisha kuwa mwenyeji mkarimu na mwema, na Sara anaonekana kushirikiana naye kwa hiari.

Ujumbe kwa Sara

Abrahamu alisimama wageni wake walipokuwa wakila, hivyo akichukua jukumu la mtumishi. (Mwanzo 18:8). Walipokuwa wakila, wanaume hao watatu waliuliza kuhusu alipo Sara. Ingawa Sara alikuwa amesaidia katika maandalizi ya mlo, hadi wakati huo ilionekana wazi kuwa alikuwa amejificha. Ndipo msemaji wa wageni hao akamwambia Abrahamu, "Hakika nitakurudia wakati huu mwaka ujao, na Sara mkeo atakuwa na mwana wa kiume." Mwanzo 18:10

Ni wazi kuwa hema halikuwa mbali na mahali walipokuwa wanaume wakila, kwani Sara alisikia tangazo hili na "akacheka moyoni mwake," au, kama tusemavyo, "akajicheka." Hata hivyo, malaika alijua alikuwa amecheka, na aliporejelea hilo baadaye

Sara alikanusha, lakini malaika akasema, "Hapana; bali ulicheka." Mwanzo 18:12-15

"Je, kuna jambo gumu mno kwa Bwana?" Hii ndiyo somo la vitendo kwetu katika simulizi hili. Hili ni la umuhimu mkubwa kuhusiana na utekelezaji wa mpango wa Mungu. Labda sababu moja iliyomfanya Bwana awaruhusu Abrahamu na Sara wakazeze kabla ya kuzaliwa kwa Isaka ilikuwa kwa lengo hasa la kuonyesha kwamba ni yeye, na si wao, ndiye aliyehusika na utimilizaji wa ahadi zake zote.

Ukristo wa Kikanisa leo, na kwa karne zilizopita, umedhani kimakosa kwamba mafanikio ya madhumuni ya Mungu duniani hutegemea juhudi za mwanadamu. Sote tunapaswa kufurahi kwamba sivyo hivyo, na kwamba mpango wake wa kuwabariki familia zote za dunia kupitia mbegu ya Abrahamu bila shaka utatimizwa. Ni hakika, licha ya hali zote zinazoonekana kuwa kinyume. Ni "tumaini tulilonalo kama nanga ya roho, lenye uthabiti na uhakika." Waebrania 6:19

Mungu Hujaribu Abrahamu

Bwana huwaweka watumishi wake katika siri zake kuhusu mambo yanayowahusu wao na wale ambao wana maslahi ya pekee nao. Kwa ujumla, watu wa Mungu walioangaziwa na ukweli wanapaswa kuwa na maslahi kwa wanadamu wote. Wanapaswa kuwa na roho ya Abrahamu na kuonyesha shauku kwa mpango wa Mungu - mpango ambao, kupitia mbegu ya Abrahamu, ukoo wote wa dunia watabarikiwa.

Bwana alikuwa ameamua kuiangamiza Sodoma kwa sababu ya uovu mkuu wa mji huo. Hata hivyo, alitumia fursa hiyo kumjaribu Abrahamu kuhusu jinsi alivyowajali watu wa mji huo, na hasa jamaa zake -

Loti na familia yake, waliokuwa wakiishi huko. "Je, nifiche mpango wangu kwa Abrahamu?" BWANA akauliza. "Kwa maana Abrahamu bila shaka atakuwa taifa kubwa na lenye nguvu, na mataifa yote ya dunia yatabarikiwa kupitia kwake." Mwanzo 18:17,18

Katika kifungu hiki tunapewa mfano wa kuvutia wa jinsi Mungu anavyozingatia mapungufu ya kiakili ya watumishi wake ili waweze kuelewa mtazamo wake. Kwa kutoa muhtasari wa kauli ya Mungu kwa Abrahamu, inamaanisha kwamba alikuwa amesikia ripoti kwamba watu wa Sodoma na Gomora walikuwa waovu sana, hivyo alishuka ili kuchunguza. Ikiwa walikuwa waovu kama ripoti ilivyoonyesha, kwa hakika angewaangamiza. Kwa kweli, bila shaka, Muumba wa ulimwengu na Mungu wa mbingu na dunia hakuwa na haja ya kutembelea dunia binafsi ili kupata taarifa alizohitaji. Hii ilikuwa tu njia yake ya kuongea katika kiwango cha uelewa cha Abrahamu.

Abrahamu Anaombea

Ni wazi Abrahamu alitambua kwamba Bwana alikuwa na nia ya kuangamiza Sodoma na Gomora. Alimsihi Bwana kwa dhati aiokoe mji huo, hasa kama kungebainika kuwa kuna waadilifu wachache huko. Mwanzoni Abrahamu aliuliza kama mji ungeokolewa kama kungepatikana nafsi hamsini waadilifu. Alipozidi kupunguza idadi, inawezekana alikuwa akiwafikiria Loti na familia yake. Mwanzo 18:23-32

Bwana alionyesha uvumilivu wake kwa Abrahamu na utayari wake wa kuonyesha rehema kwa kukubali ombi lake huku akiendelea kupunguza idadi. Ilivyokuja kuwa, hakukuwa hata na kumi

waliotakasika waliohitajika, hivyo miji hiyo iliharibiwa. Mwanzo 19:24,25

Hili linaibua hoja muhimu kwa kuzingatia ahadi ya Mungu ya kubariki mataifa yote ya dunia. Yesu anaashiria kwamba hakuna jitihada zozote zilizofanywa ili kuleta toba ya Sodoma na Gomora. Kama ingekuwapo, Yesu alieleza, zingebaki na zisingeharibiwa. (Mathayo 11:23,24). Hata hivyo, jambo la muhimu zaidi, Yesu pia alieleza kwamba katika kipindi cha siku ya hukumu ya ufalme, watapewa fursa ya kutubu, kubadilisha njia zao, na kupata uzima. Hivyo, tunaona mfano wazi wa ukweli kwamba, pamoja na ulimwengu wote, watakumbukwa, kwa muafaka na ahadi iliyotolewa kwa Abrahamu kwamba katika uzao wake familia zote za dunia zitabarikiwa. Jinsi tunavyotazamia kwa hamu kutimizwa hivi karibuni kwa hili na ahadi zote za Mungu kwa uumbaji wake wa mwanadamu!